ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci **žalobce D. N. D.,** zastoupeného Mgr. Darinou Kučerovou, advokátkou se sídlem Masarykovo náměstí 193/20, Děčín, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2003, čj. OAM-1748/VL-08-P17-2003, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 46 Az 1011/2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2004, čj. 46 Az 1011/2003 - 25,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto rozhodnutí nebyl žalobci (dále též „stěžovatel“) udělen azyl v České republice z důvodů nesplnění podmínek uvedených v ustanoveních § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“); současně bylo žalovaným rozhodnuto podle § 28 zákona o azylu, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. V odůvodnění žalovaný uvedl, že v průběhu řízení žalobce sdělil, že zemi původu opustil z důvodu nezaměstnanosti a o udělení azylu požádal se snahou legalizovat svůj pobyt na území České republiky. Žalovaný uvedl, že ekonomické důvody a snaha žadatele najít v České republice pracovní uplatnění nejsou důvody pro udělení azylu na území České republiky. Ani snaha o legalizaci pobytu nemůže být podle žalovaného důvodem pro udělení azylu, neboť právní úpravu

pobytu cizinců na území České republiky obsahuje zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2004, čj. 46 Az 1011/2003 - 25, byla zamítnuta žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného. V odůvodnění rozsudku soud konstatoval, že žalobce v řízení o udělení azylu netvrdil žádný z důvodů podle § 12 zákona o azylu a uvedl pouze ekonomické problémy v zemi původu, nezaměstnanost a snahu legalizovat pobyt na území České republiky. Soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že žalobce neuvedl žádnou skutečnost, z níž by bylo možné usuzovat, že byl v zemi původu pronásledován z důvodů politických či diskriminačních. Závěry žalovaného proto shledal soud zákonu odpovídajícími. Soud prvního stupně shledal zákonným rovněž rozhodnutí žalovaného o neudělení azylu podle § 13 a § 14 zákona o azylu a o neexistenci překážky vycestování podle § 91 zákona o azylu. Proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ve včas podané kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že již v žádosti o udělení azylu tvrdil skutečnosti svědčící pro to, že by mohl být pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, popř. že má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, náboženství, národnosti nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má. Konkrétně stěžovatel uvedl, že ve Vietnamu obecně nejsou dodržována lidská práva a proto se obává návratu do vlasti. Ekonomické potíže stěžovatel připustil, avšak neoznačil je za hlavní důvod pro udělení azylu a proto se nemůže ztotožnit s názorem soudu, že o azyl žádá pouze z ekonomických důvodů a z důvodů snahy o legalizaci pobytu na území České republiky. Stěžovatel závěrem doplnil, že kasační stížnost podává z důvodu nezákonnosti a také z důvodu vad řízení před správním orgánem, neboť skutková postata, z níž žalovaný vycházel, nemá oporu ve spisech, pročež měl soud prvního stupně napadené rozhodnutí zrušit; uvádí tedy důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Stěžovatel navrhuje zrušení rozsudku Krajského soudu v Praze a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně stěžovatel požádal soud o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti popřel oprávněnost jejího podání a uvedl, že skutečnosti tvrzené stěžovatelem v kasační stížnosti nebyly zmíněny v průběhu řízení o udělení azylu. V řízení o udělení azylu žalovaný nedospěl k závěru, že by byla zásadním způsobem porušena základní lidská práva stěžovatele ze strany státních orgánů ve Vietnamu, neboť stěžovatel žádal o udělení azylu z ekonomických důvodů z důvodu nezaměstnanosti v zemi původu. Žalovaný se domnívá, že jeho rozhodnutí i rozhodnutí soudu prvního stupně byla vydána v souladu se zákonem a proto navrhuje zamítnutí kasační stížnosti a nepřiznání odkladného účinku.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody odpovídající ustanovením § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Prvním důvodem podané kasační stížnosti je důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikován nesprávný právní závěr, popřípadě je aplikován správný právní názor, který je však nesprávně vyložen. Nejvyšší správní soud taková pochybení

v napadeném rozhodnutí Krajského soudu v Praze neshledal. Stěžovatel je přesvědčen o tom, že splnil podmínky pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona o azylu. Nejvyšší správní soud však konstatuje, že tvrzení žalobce v kasační stížnosti o pronásledování v zemi původu pro uplatňování politických práv a pro diskriminaci neodpovídají jeho tvrzením v průběhu řízení o udělení azylu, kde stěžovatel uváděl pouze ekonomické problémy, nemožnost sehnat zaměstnání a snahu o legalizaci pobytu; proto k nim Nejvyšší správní soud nepřihlédl. Tvrzení žalobce v průběhu řízení o udělení azylu posoudil žalovaný v souladu se zákonem a krajský soud se poté řádně vypořádal s tvrzenou nezákonností týkající se všech výroků rozhodnutí žalovaného; v podrobnostech Nejvyšší správní soud odkazuje na rozhodnutí krajského soudu, s nímž se ztotožnil. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není dán.

Kasační stížnost byla dále podána z důvodu vymezeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit. V souzené věci je však zřejmé, že žalovaný rozhodl na základě skutečností obsažených ve správním spise. K této námitce Nejvyšší správní soud sděluje, že skutkový závěr byl učiněn zcela v souladu s podklady a tyto skutečnosti vyplývají z tvrzení žalobce v průběhu řízení o udělení azylu. Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že důvod kasační stížnosti uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. není dán.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení a po nezbytném poučení účastníků řízení o složení senátu, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížností žalobce žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. ledna 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu